

на положението си. Той не е играчка вече на морските вълни, както нѣкога е билъ. Сега той плува по вълнитѣ на морето тихо и спокойно, отъ нищо не смуцванъ. Той знае, че параходътъ, на който се е качилъ, е здравъ и сигурно ще го изведе на пристанището. Щомъ стигне на пристанището, ще влѣзе въ обетованата земя, дето съ нетърпение го очакватъ приятелитѣ му, да го посрещнатъ.

Сега и на васъ казвамъ: Параходътъ пристига на пристанището. Приятелитѣ ви идатъ да ви посрещнатъ, всички заедно ще влѣзете въ обетованата земя. Обетованата земя, това е раятъ за човѣшката душа.

„Да ида да го събудя“. Желая ви, и васъ да събуди Христосъ. Като се събудите, желая ви да бждете радостни и весели, и така да ви посрещнатъ вашитѣ приятели.

15. Беседа отъ Учителя, държана на 8 декемврий, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.